

Det er noget, man har forsøgt andetsteds og navnlig i vore Nabolande, men det er noget, som maatte kan gennemføres der saa meget lettere, som man jo er kommen til en Op-tagelse i videre Omfang af det saakaldte Göteborg-System, hvorefter man overlader Driften af Udstækningsstederne til Selskaber med filantropist Formaal. Det er klart at naar saaledes de væsentligste og mere omfattende Udstækningssteder gaa over til den Slags Selskaber, kan man meget godt ved Siden deraf have en Regel om, at andre Udstækningsrettigheder kun maa gives paa meget kort Tid. Men hvis man vil gøre denne sidste Regel almindelig, vil man meget let hindre, at der ved Udstækningsrettens Udøvelse tages et andet Hensyn, som jeg mener er af allerstørste Betydning, nemlig Hensynet til, under hvilke Vilkaar Udstækningsretten udøves, altsaa Hensynet til Lokalet og hele Indretningen af Beværrningsrummet. Det har stor Betydning, at man her kommer til ordentlige Forhold, gode, lyse Rum, og at man kommer bort fra disse Kældere og Huller, hvor Beværrningsnæringsen drives nu for en stor Del, i de større Byer i alt Fald, og som jo ere demoraliserende ved hele den Maade, hvorpaa Udstækningsretten der fremtræder. Der kan jo ikke anvendes meget paa at udstyre Udstækningsstederne, naar Retten er bunden til saa kort Tid som eet eller to Aar, thi saa ved den paagældende ikke, hvor længe han kan beholde Rummet. Saavel det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) som flere andre ærede Medlemmer have ment, at de Fordringer, man stillede med Hensyn til straffrit Levned for den, der skal de opnaa at komme i Betragtning, vare for store. Det er jo noget, hvorom der altid nærmere kan forhandles, men jeg skal i denne Forbindelse navnlig omtale, hvad der staar ikke saa lidt i Sammenhæng dermed, nemlig Reglerne for Forbrydelse af Næringsadkomst. Naar man er gaaet til strenge Regler baade i forstævnte Henseende og nu ogsaa med Hensyn til Forbrydelsen, er det, fordi man derved vil søge at hæve Beværrerstanden saa vidt muligt og holde den fri for daarlige Personligheder. Men navnlig gælder det, naar man vil søge at gennemføre en Forskel mellem Beværrning med spirituose Drikke og Beværrning uden Ret til at udstænke disse Drikke, altsaa det, vi ere vant til at kalde Afholdsbeværrninger. Jeg tror, det har ikke saa lidt at sige, om man kunde saa denne Forskel i Beværrningernes Art til at træde stærkere frem, end den har kunnet gøre hidtil, hvor den jo kun har hvilet paa en administrativ Afgørelse af Forholdet. Men

skulle vi kunne gennemføre det, maa vi ganske vist ogsaa have en Sikkerhed for, at de Personer, hvis Ret er indskrænket til at udøve Afholdsbeværrning, ikke indlade sig paa at udstænke stærke Drikke, og dette kunne vi kun gøre, dels naar man tager ikke saa lidt Hensyn til Personligheden ved Valget af, til hvem man giver Adkomsten, dels og navnlig ogsaa saafremt den paagældende lever med Bevidstheden om, at hvis han overtræder de Regler, som ere givne for hans Nærings Udøvelse, saa mister han sin Næringsret. Man kan ikke godt undvære denne Trusel og det Pres, denne Bestemmelse lægger paa Personen, som jo naturligvis vil være fristet til at gaa uden for de Grænser, der ere satte for Adkomsten. Paa den anden Side maa det jo erindres, at naar han ved, hvad Følgen vil blive af den Overtrædelse, han gør sig skyldig i, har han i og for sig ikke noget at beklage sig over. Men, som sagt, jeg tror, at man paa dette Omraade er nødt til at holde paa strenge Regler, hvis man vil søge at fremme Afholdsbeværrninger, hvad jeg anser for meget rigtigt. — De i § 6 indeholdte Regler, som jo navnlig gaa ud paa nærmere at præcisere, hvilken Beværrningsvirksomhed der skal være fri ere overordentlig vanskelige at afsatte paa en heldig Maade, og det har derfor ikke undret mig, at der er kommet Indvendinger frem imod dem, og navnlig fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) mod Reglerne om Værts-hushold for Medlemmerne af en selvstabelig Forening. Naar det ærede Medlem fremhævede, at det, det kom an paa, maatte være Foreningens Formaal, saa er jeg saa fuldstændig enig med ham heri, men jeg tror kun, at det vil være overordentlig vanskeligt at udtrykke dette i en Regel, og navnlig en saadan Regel, at man ikke stadig i Praxis kan omgaa den; vi kunne imidlertid altid forsøge paa, om det kan lykkes. Den Affattelse, som jeg har givet Litra b her i § 6, er navnlig støttet paa den Betragtning, at naar man vil aabne fri Nærings paa dette Omraade, er det jo en Ret, man vil give til selve Foreningen, men ikke vil give til Værten. Det er derfor ogsaa, man kan stille den Fordring, at det er Foreningen, som skal drive Beværrningen, at det er Foreningen, som skal have Lokalerne og skal antage Værten; vil man fastholde dette, at Foreningen skal have Raadighed over Lokalerne, tror jeg ganske sikkert, at man vil gøre en Omgaaelse af Bestemmelsen i alt Fald meget vanskeligt. Hvis man vil tage disse Fordringer, som der har været Tale om her, Afdels-Drikkeforeningerne, som det ærede Medlem kaldte dem, og gaa dem igennem, skal man nok